need, kes maal ellawad, ja keſk Jummala teggude seas úhtepuhko likuwad. Agga surem hulk sest ei holi, mis lapsest sadik allati silma ja otsego jalge ees on. Olleme sellepärrast nouuks wõtnud, se kord wähhä laiemalt, ni paljo kui selle ramatokesse kirsad raiad sallwad, maastkaswajaist lomest teie mele tulletada; et sellegi polest saaksite Jummalat ja Temma suurt wägge, tarkust ja heldust kui omma silmaga näggema ja omma kättega katsuma.

I.

Järrelearwaja ja tähhelepannia inimenne sellest jo Loja au moistab, et, suggude järrele arwata, rohtusid, wilja, puid, poõsaid ja muid maastkaswajaid lome ni wägga paljo Ma peäl siggimas on; agga et teine suggu ikka teisele maad annab egga neil lubba olle teine teist röhhuda ehk sutumaks ärrahäwwitada. Sedda mõda kuida iggaühhe lodud wiis tarwitab, Loja temmale ka temma sündimisse maad ja kohta seädnud. Temma tarkus ja arm on neid nenda ülle mailma ärrajagaanud, et neid ei pea ühhel maal ehk kohhal ülleliga ollema, egga pea teine Ma ehk koht neist koggoni ilma jäma. On sepärrast neid rohtusid, mis maial ei tahha kossuda kui päwapaistel ja laggedal; on neid, mis metsawarjo armastawad; on nisugusi, mis lodud aina wees ehk merre sõrwa peäl ellama; on teisi weel, mis muldmaad põlgawad, ennesele liwa ehk krusi kaswamisse kohhaks ärrawallitsedes; on ka neid, mis sootes, ning neid, mis agga kõrge mägede otsas siggiwad. Katsu wee- ja soorohhud kuiwa Ma sisse istutada ehk külwata, ning kuiwa Ma rohhud jälle wette ehk soosse: hukka lähwad mollemad; ehk kui arwaste ka monni hakkab minnema ja juurduma, siis sedda polle kuigi kauaks; kidduwad, mudawad omma lodud wisi, ja kauwad peagi jälle. Nenda kuppolehhed ja wõhhomoõgad kuiwa muld-ma ehk liwa sees kohhe närtsiwad ja ärrahäbbinewad. Sesamma luggu käes kui tahhaksime ounapuid soosse istutada ehk